

Prkosno dijete

Između druge i četvrte godine kada djeca počinju upotrebljavati riječi i igru pretvaranja s emocionalnim idejama i emocionalnim razmišljanjem, igra prkosnog djeteta djeluje kruto i nefleksibilno, a trebala bi biti bogata i sadržajna.

Prkosno dijete može se iznova igrati samo s nekolicinom igračaka ili igara. Može davati prednost stvarima a ne djeci, zato jer voli stvari kontrolirati i raspoređivati. Može ne željeti drugu djecu u svojoj igri, zbog straha da će mu oduzeti igračke. Prkosno je dijete veoma sklono kontroliranju, inzistira da je uvijek u pravu i želi sve učiniti na svoj način. To zapovjedno i kontrolirajuće vladanje također se proteže i na prijateljstva. Najčešće ustraju na tome da se druga djeca igraju one igre koje ono odabere i uzrujava se ukoliko oni to ne žele. Često su u sukobu s drugom djecom jer nameću svoje mišljenje.

Roditelji prkosnog djeteta mogu nenamjerno pridonijeti djetetovom prkosu ako su i sami previše nametljivi i kontrolirajući.

Najvažniji način na koji roditelji mogu pomoći svom prkosnom djetetu jest da postanu svjesni njegovih temeljnih potreba, nesigurnosti i ranjivosti. Najčešće ispod djetetova prkosa leži nemogućnost da do znanja koliko treba podrške i sigurnosti. Potrebno je pridobiti djetetovo povjerenje i osjećaj sigurnosti. To najčešće nije jednostavno. Važno je započeti polako i postupno s dosta strpljenja, uvodeći u igru pregovaranje, dogovaranje ograničenja, razvijati odnos temeljen na osobnom primjeru, postavljanju jasnih granica i nagrađivanju uočenih promjena u ponašanju. Dosljedno i dugotrajno njegovanje takvog odnosa pomoći će djetetu da postane samosvjesnije i sigurnije s više uvažavanja potreba druge djece.